

Qvist Jørgensen (S):

Netop det af hr. Tinning fremdragne eksempel på vanskelighederne med at få lov til at lære de unge at omgås alkohol er et af de slående eksempler. Ungdomsklubalkoholbevillingerne endte på industriministerens bord, fordi det er under denne minister, at restauratørernes interesser skal passes, og det kan så være en god illustration af disse sagers gang.

I øvrigt er jeg meget enig i, at vi skal lære de unge at omgås alkohol, lære dem, hvad det er godt til, og hvad det er skidt til. Men når hr. Tinning gør meget ud af at tale om de unge og deres miljøer, tror jeg ikke, jeg overdriver, når jeg siger, at megen af den overdrevne brug af alkohol foregår i nogle miljøer, der ikke er præget nærværdigt af hverken ungdomsklubmedarbejdere, fritidsledere eller andre pædagoger, men netop er grupper, der færdes for sig selv i deres egne miljøer uden særlig voksenkontakt. At gøre noget ved det er et betydeligt større problem, for det er et egentlig kulturpolitisk område, vi skal have taget fat i, og så har vi fat i noget af det meget svære, som vi også har talt om flere gange i det særlige ungdomspolitiske udvalg.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Blot for at sige, at jeg et eller andet sted har læst noget meget fornuftigt om, at det, vi nok først og fremmest kan sigte på, er at begrænse tilgangen til gruppen af misbrugere. De mange unge, som kører på Stesolid og guldbajere, kan vi selvfølgelig godt oplyse og informere, men disse unge har ikke dette misbrug, fordi de ikke ved, at det er usundt og skadeligt; de har det, fordi de oplever det som den eneste vej ud, dette samfund har givet dem. Det kan vi selvfølgelig ikke løse ved at gennemføre et par punkter fra et radikalt beslutningsforslag. For dér er jeg enig i, at det ikke bare drejer sig om socialpolitik og kulturpolitik, men om hele det livsgrundlag og de livsmuligheder, vi giver ungdommen og i øvrigt også os selv i dette samfund, men det er vel nærmest det, man kalder en generaldebat, så det kan vi da spare.

Hr. Qvist Jørgensen sagde slet ikke noget om det med arbejdspladserne, men det er måske også, fordi hr. Qvist Jørgensen selv er

ked af at skulle have den underlige marionetfunktion, at han, hver gang det kommer op, som socialdemokratisk ordfører skal gå op og sige, at det må vi ikke røre ved, men nu må vi jo se.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi kan stort set erklære os enige med forslagsstillerne i det sigte, der ligger i forslaget.

Hvad angår punkt 1, ved forslagsstillerne udmærket, at vi aldrig har været karrige med hensyn til at gennemføre en automatisk regulering og forhøjelse af giftskatterne i øvrigt, men jeg må nok en gang notere, at giftskatter giver en række problemer ved grænserne. Det er enorme mængder, der efterhånden føres over grænsen fra syd især og helt op til os i det nørrejyske. Det er ikke småting, man fragter over grænserne, og man arrangerer jo netop billige ture bare for at hente sprutten på den anden side af grænsen. Derfor er der vel grænser for, hvor høj en afgift vi kan pålægge.

Det i punkt 2 omtalte forbrug af spiritus i skolerne synes jeg er alarmerende visse steder. Det er beklageligt, at der faktisk ikke kan holdes en skolefest – specielt ikke en gymnasiefest – uden at der skal være spiritus i stride strømme. Det er lidt mærkeligt, at vi fastholder, at de unge under 18 år ikke må få en bajer på restauration, når de til gymnasiefester, hvad enten de er inviteret eller ej, kan få alt det, de vil have. Dér får de ofte meget mere, end der ville blive tilladt på en restauration, hvor de ville blive smidt ud forinden. Derfor synes jeg nok, der er noget at se på på dette område. Om man så skal forbyde det på området, er det svært at afgøre, da spiritus nu indgår i vores kultur som et nydelsesmiddel og et nydelsesmiddel, som jeg ikke vil være med til at afskaffe. Men det skulle gerne være et nydelsesmiddel og ikke et afhængighedsmiddel, som man skal stimulere sig med, og det bliver det tit på den måde, vi holder vores fester for de unge på, fordi vi i stedet for at give dem den naturlige selvrespekt og tiltro til at kunne klare problemerne, faktisk giver dem det modsatte, og så må de have noget at stimulere sig med, inden de går til fest, for de skal jo være på højde med situationen. Der er altså noget samfundsmæssigt bag dette, at de unge bruger så meget.